

Οἱ ἄχρῃ τοῦδε ἐν χρήσει τρόποι πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀρουραίων μυῶν εἶναι ποικίλοι· ἐκ τούτων ἀναφέρομεν τοὺς κυριωτέρους.

α΄.) Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τῆς Γαλλίας συνίστα τὴν ἐν πηλίνοις σωλῆσι διαμ. 3—5 ε. μ. ἐνθεσιν μίγματος ἐνὸς μέρους ἀρσενικῶδους ὀξέως καὶ τεσσάρων μερῶν ἀλεύρου. Οἱ ἐν Γαλλίᾳ γεωκτῆμονες, ἀντὶ τούτου, μετ' ἐμβροχὴν δι' ὕδατος, ἐπιπάσσουσι 100 μέρη σίτου μετὰ 15 ἀρσενικῶδους ὀξέως καὶ 5 σακχάρου· μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν ρίπτουσι διὰ ξυλίνου κοχλιαρίου ἀνὰ πέντε κόκκους τοῦ δηλητηρίου εἰς τὰς ὀπάς, ἃς εἶτα διὰ τῶν ποδῶν ἀποφράττουσιν, ὅπως κυρίως προστατεύσωσιν οὕτω τὰ πτηνά. Ἐν Βρεσλαυῖα δηλητηριάζουσι σίτον διὰ στρυχνίνης καὶ εἶτα ρίπτουσι αὐτὸν εἰς τὰς ὀπάς.

β΄.) Κατακλύζουσι τὰς γαίας δι' ἀφθόνου ὕδατος, δι' οὗ πνίγονται οἱ ἀρουραῖοι.

γ΄.) Δι' ἰδίου μηχανισμοῦ ἐμφυσῶσιν εἰς τὰς ὀπάς διθειοῦχον ἄνθρακα· οἱ ἀτμοὶ τούτου ἐπιδρῶντες ἀσφυκτικῶς ἐπὶ τῶν ἀρουραίων φονεύουσι τούτους.

δ΄) Πλατύκοιλα πῆλινα δοχεῖα, βάθους 20 ε. μ., διαμέτρου 20 ε. μ. θάπτονται εἰς τὸ ἔδαφος μέχρι τοῦ χείλους καὶ πληροῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ ὕδατος, κλίνονται δὲ ἐπ' αὐτῶν σταυροειδῶς δύο στελέχη ἐκ τῶν περίξ σιτηρῶν· οἱ ἀρουραῖοι εἰσπίπτοντες ἐντὸς τῶν δοχείων πνίγονται ἐν αὐτοῖς. Ἀντὶ τῶν τοιούτων δοχείων μετεχειρίσθησαν ἐσχάτως ἐν Θεσσαλίᾳ τὰ κοινὰ ἐκ λευκοσιδήρου δοχεῖα τοῦ πετρελαίου.

Πλὴν καίτοι ἅπαντες οὗτοι οἱ τρόποι ἐδοκιμάσθησαν πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ δ' ἐσχάτως, οὐχ ἦττον τὰ ἐκ τούτων ἀποτελέσματα καταστροφῆς τῶν ἀρουραίων ἦσαν μέτρια καὶ κατώτερα τῶν προσδοκιῶν, εἴτε διὰ τὸ ἐπικίνδυνον αὐτῶν εἰς τὰ πτηνά καὶ λοιπὰ ζῷα (οἷον ἐκ τῶν δηλητηρίων), εἴτε διὰ τὸ ἀνεφάρμοστον αὐτῶν (οἷον ἢ κατακλύσις δι' ὕδατος), εἴτε διὰ τὸ ἀλυσιτελὲς αὐτῶν (οἷον ἐκ τῶν παγίδων), εἴτε τέλος διὰ τὸ πολυδάπανον αὐτῶν (οἷον ἐκ τοῦ διθειοῦχου ἄνθρακος).

Ἐνῶ δ' οὕτω πάντα τὰ γνωστὰ ἀπετύγχανον, οἱ δὲ γεωργοὶ ἔβλεπον τὴν συγκραμιδὴν αὐτῶν ἀπολλομένην, ἐπῆλθεν ἡ τοῦ διασήμου καθηγητοῦ Loeffler τυχαία ἀνακάλυψις, ἣτις νέους ὀρίζοντας διήνοιξε τῇ γεωργίᾳ.

Ὡς γνωστὸν ἡμῖν, Κύριοι, πρῶτος ὁ Pasteur τὸ 1888 ἀπεπειράθη ἐν Αὐστραλίᾳ τὴν μετάδοσιν τῆς χολέρας τῶν ὀρνίθων (cholera de poules) εἰς τὰς μυριάδας τῶν κονίκλων, οἵτινες ἔτρωγον πάντα τὰ ἐκεῖ φυτὰ καὶ ἐπέφερον τῇ γεωργίᾳ μεγίστας καταστροφάς· πλὴν ἡ μέθοδος αὕτη δὲν ἐπέφερε τὰ ἐκ τῶν πειραμάτων ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν πρώτη ἡ μέθοδος τοῦ Loeffler ἐφηρμύσθη ἐπιτυχῶς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἡ μετάδοσις δηλαδὴ εἰς τοὺς ἀρουραίους ἐπιδημίας θανατηφόρου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ περιγράψω ἡμῖν δι' ὀλίγων τίς ἐστὶ ἡ μέθοδος αὕτη, πῶς ἀνεκαλυφθῆ καὶ πῶς παρ' ἡμῖν ἐφηρμύσθη.

(Ἐπεται τ. τέλος).

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΟΔΗΓΟΣ

πρὸς ἐξέτασιν τῶν οὖρων, τῆς ὑποστάθμης αὐτῶν καὶ τῶν οὐρολιθῶν.

Τὸ σύντομον καὶ σαφῶς γεγραμμένον βιβλίον τοῦτο δύναται ὀρθότατα νὰ θεωρηθῆ ὡς ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος παντὸς ἱατροῦ, ἢ φαρμακοποιοῦ, ἢ ἐν γένει περὶ τὴν οὐροχημείαν ἀσχολουμένου ἐπιστήμονος. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν συγγραφέα, κατορθώσαντα νὰ συνδιάσῃ τόσον ἐπιτυχῶς τὸ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον μετὰ τοῦ πρακτικοῦ. Οὕτω π. χ. μετὰ τὴν ἀναζήτησιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν οἰουδήποτε φυσιολογικοῦ ἢ παθολογικοῦ τῶν οὖρων συστατικοῦ παραπέμπεται ὁ ἀνεγνώστης εἰς ἰδιαιτερον κεφάλαιον, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἡ διαγνωστικὴ ἀξία τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀνευρίσκῃ ἀμέσως ὁ ἱατρός καὶ τὴν νόσον, ἣτις προῦκάλεσε τὴν εὐρεθεῖσαν ἀλλοίωσιν. — Οὐ μόνον δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου πολύτιμον παρέχει ὁ συγγραφεὺς ἐφόδιον εἰς τοὺς περὶ τὴν οὐροχημείαν ἀσχολουμένους, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς πρακτικῶν καὶ ἐύκόλων ἐκτελεσθέντων μεθόδων πρὸς ἀναζήτησιν ἢ προσδιορισμὸν οἰουδήποτε συστατικοῦ τῶν οὖρων. Τοῦτο μάλιστα ἀκριβῶς διακρίνει τὸ βιβλίον τοῦ κυρίου Δαμβέργη τῶν λοιπῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους βιβλίων — Τῇ βοηθείᾳ τοῦ μικροῦ τούτου ἐγκολπίου εἶναι δυνατὸν οὐ μόνον οἱ ἔχοντες χημεῖον ἀλλὰ καὶ οἱ ἐστερημένοι τοιούτου φαρμακοποιοὶ καὶ ἱατροὶ νὰ ἐκτελέσωσιν οἰανδήποτε ἀνάλυσιν οὖρων, προμηθευόμενοι τὰ σημειούμενα ἀπλοῦστατα χημικὰ ὄργανα καὶ ἀντιδραστήρια. Ἐν γένει τὸ ἐξ 70 μόνον σελίδων ἀποτελούμενον σύγγραμμα τοῦτο διακρίνει σαφήνεια περὶ τὴν περιγραφὴν τῶν διαφόρων ἐρευνῶν καὶ ἐκλογὴ ἀπλῶν μεθόδων δυναμένων νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ παρὰ τοῦ οὐδέποτε ἐν χημείῳ ἐργασθέντος ἱατροῦ. Οὐδύως ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο σύγγραμμα, ὅπερ τόσον τιμᾷ τὸν κ. Δαμβέργην, ταχέως θ' ἀναρπαθῆ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Οὕτω δὲν θ' ἀκούωμεν πλέον τοῦ λοιποῦ, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν στέλλονται εἰς Ἀθήνας οὐρα ἀσθενούντων πρὸς ἐξέτασιν· αὐτοὶ οἱ ἱατροὶ θὰ εἶναι τῇ βοηθείᾳ τοῦ ὀδηγοῦ τοῦ κ. Δαμβέργη ἱκανοὶ νὰ τὰ ἐξετάζωσι ἐπιτοπίως, πρὸς μεγίστην ὠφέλειαν τῶν ἀσθενῶν, ὧν ἡ νόσος πολλάκις μόνον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χημικῆς τῶν οὖρων ἐξετάσεως εἶναι δυνατὸν νὰ διαγνωσθῆ.

T. K.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΚῶ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ

Ἡ διάρκεια τῆς μεγίστης ἡμέρας, ὅπως ἐπίσης τῆς μεγίστης νυκτός, δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλ' εἶναι σταθερά, πλὴν βραδυτάτης ἐλαττώσεως ἐχούσης αἰτιαν τὴν βραδείαν ἐλάττωσιν τῆς κλίσεως τῆς ἐκλειπτικῆς πρὸς τὸν ἰσημερινόν, ἣτις ἄμως ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας

εἶναι ἀνεπαίσθητος. Ἡ διαφορὰ εἰς τὰ δύο ἡμερολόγια, τὸ παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει Ἰουλιανὸν καὶ τὸ γρηγοριανὸν τῆς ἐσπερίας, εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἡ μεγίστη ἡμέρα συμπίπτει μετὰ τῆς 21 Ἰουνίου κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας, εἰς δὲ τὸ Ἰουλιανὸν ἐκτοπίζεται ἡ ἡμερομηνία τῆς μεγίστης ἡμέρας τρεῖς ἡμέρας ἀνά 400 ἔτη. Οὕτως π. χ. ἐν ἔτει 2200 ἡ μεγίστη ἡμέρα θὰ συμπίπτῃ εἰς τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον τὴν 21 Ἰουνίου, ὅπως καὶ τῷ 1800, ἐν ᾧ εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον θὰ συμπίπτῃ τὴν 6 Ἰουνίου καὶ οὐχὶ τὴν 9, ὅπως τῷ 1800· ἡ διάρκειά ὅμως τῆς μεγίστης ἡμέρας θὰ ᾖ ἐν Ἑλλάδι 14 $\frac{1}{2}$ ὥρων περίπου, ἀδιάφορον ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη θὰ ὀνομάζεται 21 Ἰουνίου κατὰ τὸ γρηγοριανὸν καὶ 6 Ἰουνίου κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον. Αἰτία τῆς σταθερότητος τῆς μεγίστης ἡμέρας (ὡς ἐπίσης καὶ τῆς μεγίστης νυκτὸς καὶ τῶν ἰσημεριῶν) εἰς τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον εἶναι ὅτι εἰς τὴν ρύθμισιν αὐτοῦ ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀκριβὴς διάρκειά τοῦ τροπικοῦ ἔτους οὕσα 365 ἡμερῶν, 5 ὥρων, 48 πρώτων λεπτῶν καὶ 48 δευτερολέπτων, ἐνῶ εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ἡ διάρκειά λαμβάνεται ἐσφαλμένως ὡς ἴση πρὸς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας. Ἀκριβέστερον ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος καὶ εἰς τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον συμβαίνει ἐκτόπισις τῆς ἡμερομηνίας τῆς μεγίστης ἡμέρας κατὰ μίαν ἡμέραν εἰς 4000 ἔτη.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ»

Ὁ «Προμηθεὺς» δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν τῆς πρωτοτυπίας, δαπανᾷ ὅμως πολλὰ καὶ κοπιᾷ ὅπως συλλέξῃ καὶ μεταφράσῃ ὅ,τι καλὸν καὶ περιεργον καὶ καταστήσῃ αὐτὸ γνωστὸν εἰς τοὺς φιλομούσους ἀναγνώστας του. Ἐπομένως ὅσα καταχωρίζει εἶνε κτῆμα αὐτοῦ, διὰ τὸ ὅποιον οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαιτήσιν ἔχει, ἐκτὸς τῆσδε τῆς ἀπλουστάτης καὶ ἀβλαβοῦς, ὁ ἀντῶν ἐξ αὐτοῦ περιεργόν τι νὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ ἀναφέρῃ πόθεν τὸ ἔλαβεν. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ μεταξὺ τῶν συναδέλφων καλὴ συμπεριφορά. Ἡ φίλη ὅμως «Ἐπιθεώρησις», ἀντιγράφουσα αὐτολεξεῖ ἐκ τοῦ «Προμηθεῶς» τοιαῦτα περιεργὰ ἀρθρίδια, ἀπαξιοῖ ν' ἀναφέρῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν, ὅπερ ὅμως, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, οὐδόπως βλάπτεται. Οὕτως ἐσχάτως ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 15 Μαΐου 1892 σελ. 27 δημοσιεύει ἄρθρον Βροχὴ ἀδ α μ ά ν τ ω ν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντιγράφει αὐτολεξεῖ τὸ ἄρθρον τοῦ «Προμηθεῶς» τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ φύλλῳ 18 τῆς 3ης Μαΐου 1892 σελ. 135 ὑπὸ τὴν τίτλον Ἀ δ α μ α ν τ ε ς ἐ ν τ ὄ ς μ ε τ ε ω ρ ι τ ὶ ν, περιοριζομένη μόνον νὰ σημειώσῃ «Ἰδοὺ» λ ο ι π ὶ ν τ ῖ ἀ ν α γ ι ν ὠ σ κ ο μ ε ν εἰ ς ἐ π ι σ τ η μ ο ν ι κ ῆ ν τ ι ν α ἐ φ η μ ε ρ ῖ δ α καὶ ἐξακολουθεῖ ἀναδημοσιεύουσα τὸ ἄρθρον ἡμῶν. Ἄν δὲν καταδέχεται νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ «Προμηθεῶς», παρακαλεῖται τοῦλάχιστον, ἂν εὐαρεστήται ἡ φίλη «Ἐπιθεώρησις», νὰ δηλώσῃ ἐκ τίνος ἄλλης ἐφημερίδος τὸ ἔλαβε καὶ τὸ μετέφρασεν, οὕτως ὥστε ἡ μετάφρασίς τῆς νὰ ᾖ ὁμοία πρὸς τὴν ἰδικήν μας. Καὶ τοῦτο εἶνε ἡ δευτέρα φορά.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ νουαρχεῖον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν περιέδξατο διὰ τὸ μέγала νουτικὴ τηλεθόλα πυρίτιδα ἀκαπνον, ἐφευρέθησαν ὑπὸ τοῦ Charles Munro καὶ τοῦ χημικοῦ Lewel. Ὡς εὐνόητον ἡ σύστασις τῆς πυρίτιδος τῆς ὥς καὶ ὁ τρόπος τῆς παρασκευῆς αὐτῆς τηρεῖται μυστικός.

×

Εἰς τὰ ἰταλικά ἄλευρα εὐρέθησαν τελευταίως κβεις μαρμάρου καὶ ὑδροξειδίου τοῦ βαρίου, προστεθεῖσαι εἰς αὐτὰ πρὸς νόθεισιν. Καὶ τὸ μὲν μαρμαρον δὲν εἶναι βλαπτικόν, χωρὶς νὰ εἶναι ὅμως ποσῶς καὶ θρεπτικόν, ἀλλὰ τὸ ὑδροξειδίου τοῦ βαρίου εἶναι ὀδύνη τῆσιν! Οὐδ' ὅτιον οὐδ' ἱερὸν ἔχουσι βεβαίως οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ καὶ τὴν καθημερινὴν τῶν πιωτῶν τροφήν αὐτῶς ἀισχρῶς καταπλεούμενοι.

×

Καὶ ἕτερον διὰ τοὺς κυνοφίλους Ἀπὸ τῆς 19ης μέχρι τῆς 27ης ἰσταμένου μηνὸς Μαΐου (ν.) γενήσεται ἐν Παρισίαις ἔκθεσις κυνῶν ὑπὸ τῆ: πρὸς βελτίωσιν τῶν φυλῶν τῶν κυνῶν ἑταιρία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Γ. Κατζηκυριακοῦ, Θεσσαλονίκη ἀποστείλατε ταχέως συν-
έχουσαν ἄρθρον σας μέχρι τέλους. — κ. Α. Παπαδημητρίου, Γαλιζιον.
Συδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν παραγγελία ἐξετελέσθη. — κ. Ν.
Κάραλη καὶ Στ. Καρακώσταν, Νέα Ψάρρα. Συδρομὴ ἐλήφθησαν
εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ἄθ. Στσεινόν, Ἀνδρίτσαιναν. Συδρομὴ
ἐλήφθη. — κ. Μιχ. Γερζάκη, Ναύπλιον. Συδρομὴ ἐλήφθη. —
κ. Α. Σαρτακόγλου, Βάρνη. Συδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. —
κ. Μηνῶν Σενάκη, Σεβαστοῦπολιν. Ἐλήφθη συδρομὴ. — κ. Γκεγ-
λεμέζη, Ἐλήφθη σῆς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Καίσαρα Φωκᾶν, Ἀρ-
γοστόλιον Συδρομὴ ἐλήφθη. — κ. Πλ. Ὀλιθερόν, Γόθειον. Ἐλή-
φθησαν. — κ. Δημ. Τσαμασφύρον, Σχίαθον. Ἐλήφθη. — κ. Α.
Καταφυγιώτην, Τρίκκαλα. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν.
Πολίτην, Καρδίτσαν. Ἀποδείξεις λαμβάνεται ταχυδρομικῶς φρον-
τίσατε διὰ τὰ περαιτέρω. — κ. Παῦλον Γαρέζον, Ἀλμυρῶν. κ.
Λέοντα Γερασίμου, Δεμερλή. κ. Γ. Δημόπουλον, Ἀνδρίτσαιναν.
κ. Λουκᾶν Καραμυνην, Πάτρας. κ. Ἀπ. Γιαννακοπουλον, Ἀλε-
ξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν σῆς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Συνοδιῶν,
Ἄλεξάνδρειαν. Γράψατέ μας καθαρὰ τί ζητεῖτε περιμέν μεν ἀπάν-
τησίν σας. — κ. Δ. Μαρτυνέγκον, Ζάκυνθον. Συδρομὴ ἐξέμνηος
ἐλήφθη. — κ. Γ. Χαλαλάμπους, Μακρονήσαν Συδρομὴ ἐλήφθη.
εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Λαμπρυνάτον, Ἄσσον. Ἐνθυμηθεῖτε τὸ
1890. — κ. Π. Παναγιώτου, Ἀλμυρῶν. Ἐλήφθησαν. — κ. Δημ.
Κεφαλόπουλον, Λιμένα Βαθίς, Σάμου. Συδρομὴ σας ἐλήφθη. —
κ. Κυριακὸν Γιαννίτην, Βαθύ. Περιμένομεν καθ' ἕκαστα ἐπιστο-
λῆς μας. — κ. κ. Ν. Α. Καρακίτσιον καὶ Πᾶνον Σουδιᾶν, Ἀρα-
λιὰδα Παρακαλεῖσθε διὰ τελευταίαν φορά ὅπως ἀποστείγητε συ-
δρομὰς 91 καὶ 92. — Ἐνὶ συνδρομητῇ, Αἰτωλικῶν παραγγ-
λία σας ἐξετελέσθη. — κ. Χαρ. Βουλαῶν. Πλωμάριον περιμέν μεν ἀπάν-
τησίν σας. — κ. κ. Ἰω. Σέχαν καὶ Περ. Ραφαήλ, Ὀδησσόν. Ἀπο-
στείλατε συδρομὰς, ταχυδρομικῶς. — κ. Ν. Ἀργυρόπουλον,
Σμύρνην Οὐδεμίαν ἀπάντησίν σας ἐλάβομεν ἀγνοοῦμεν τὸ αἶτιον
τῆς σιωπῆς σας. — κ. Κωνστ. Θάλλη, Σμύρνην Θεμετάτα πα-
ρακαλεῖσθε νὰ μᾶς ἀπαντήσητε, πολὺ μᾶς ἐλησημονήσατε. — κ. Γ.
Παπαδάκη, Σμύρνην. Περιμένομεν ἀνυπομόνας τὰς πληροφο-
ρίας σας περὶ τοῦ κ. Ν. Α. — κ. Σπυρ. Λούρον, Καλαρᾶς ο. Φρον-
τίσατε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον διὰ τὴν ὑπόθεσίν μας. — κ. Ν.
Σακελλαρίου, Γαστούνην. Ἀποστείλατε συδρομὰς παῦλην ἤδη
τόσος καιρὸς, καὶ οὐδεμίαν ἀπάντησίν σας ἐλάβομεν μὴ κοφεύετε
πλέον — κ. Π. Χρηστοδούλου, Βουκουρέστιον Περιμένομεν ἀπάν-
τησίν σας εἰς τὴν ἐρώτησίν μας.